

[Handelsministeren.]

mærkningerne til lovforslaget, men blot understrege, at jeg har ment at måtte lægge afgørende vægt på, at den nordiske retskenhed også på dette punkt bevares ved gennemførelse af den mindste ansvarsgrænse, som der under det nordiske lovsamarbejde har været enighed om at fastsætte, og som de tilsvarende organisationer i de øvrige nordiske lande har affundet sig med.

Tidspunktet for lovforslagets ikrafttræden skal ifølge § 2 fastsættes ved ministeriel bekendtgørelse. Der har under de stedfundne nordiske forhandlinger om lovforslagets gennemførelse været enighed om, at man burde sigte på at have lovreglerne gennemført inden 1. juli 1964 i alle 4 lande. Om dette vil lykkes, kan naturligvis endnu ikke siges med sikkerhed, men der vil til sin tid blive forhandlet med de øvrige lande om tidspunktet for lovreglernes ikraftsættelse, der under alle omstændigheder bør være det samme i de 4 nordiske lande.

Også med hensyn til tidspunktet for ratifikation af Bruxelles-konventionen af 1957 er der fuld enighed om, at de nordiske lande bør følges ad. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget har de 4 lande opsagt 1924-konventionen om ansvarsbegrænsning fra 1. juli 1964 at regne, men det har herved været klart forudsat, at tilslutning til den nye konvention ikke kunne være gennemført til dette tidspunkt, idet konventionen først bliver bindende for det enkelte land 6 måneder efter ratifikationsdatoen. I øvrigt er konventionen endnu ikke trådt i kraft, hvilket først sker 6 måneder efter den dato, på hvilken der er deponeret mindst 10 ratifikationsdokumenter, hvoraf mindst 5 fra stater, der hver har en tonnage på 1.000.000 bruttotons. Fra rederside har man udtalt ønske om, at ratifikation først skulle ske, når der foreligger en passende bred international tilslutning til konventionen. Foreløbig er den bl. a. ratificeret af England og Frankrig, og det vides, at der både i Holland og Vesttyskland arbejdes med en lovrevision med henblik på tiltrædelse af konventionen. Når lovregler svarende til konventionen er gennemført og sat i kraft i de 4 nordiske lande, skulle der formentlig ikke kunne være nogen betænkeligheder ved at iværksætte ratifikation af konventionen, men om dette spørgsmål må der til sin tid for-

handles nærmere mellem de pågældende ministerier.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om optagelse af lån til opførelse af en ny kirke i Gladsaxe sogn.*

Som det fremgår af de lovforslaget ledsagende bemærkninger, var ordningen med hensyn til kirkebyggeri tidligere den, at de hertil fornødne midler tilvejebragtes dels ved statstilskud på indtil halvdelen af udgifterne, dels ved de af en kirkekomité ad privat vej tilvejebragte midler. Dette ændredes ved lov nr. 50 af 16. marts 1956 således, at indtil halvdelen af de med en kirkes opførelse forbundne udgifter, som ikke kan opnås dækket gennem tilskud af statskassen, med ministeriets tilladelse vil kunne dækkes ved lån, der forrentes og afdrages gennem den kirkelige ligning, når vedkommende menighedsråd fremsætter forslag herom. Den anden halvdel må af den pågældende kirkekomité tilvejebringes ad privat vej.

I Lunde-Hyldegård kvarteret i Gladsaxe sogn har man ikke nogen mulighed for nu at nedsætte en kirkekomité, idet kvarteret først er under udbygning. Til gengæld vil kvarteret opstå på én gang og blive fuldt udbygget i løbet af et par år. Da alt, hvad der ellers hører til et samfund — skoler, børnehaver, butikscenter m. v. — bliver opført samtidig med boligbyggeriet, må jeg finde det uomgængelig nødvendigt, at der også åbnes mulighed for samtidig at bygge en kirke i kvarteret, idet dette ikke på forsvarelig vis vil kunne betjenes fra Gladsaxe kirke, hvortil i dag er henlagt et sogn med ca. 19.000 beboere. Der har da også såvel fra Gladsaxe menighedsråd som fra kommunens side vist sig stor interesse for at få dette byggeri gennemført på den i lovforslaget angivne måde.

Som det ses, vil der ikke i dette tilfælde blive søgt om statstilskud. Hertil vil den på finansloven til kirkebyggeri givne rammebevilling heller ikke kunne benyttes, idet der findes andre kirkeprojekter, som har været udarbejdet i længere tid og derfor har forret hertil, men som dels på grund